

вадичката. Генчо вмѣсто да поблагодари на сестра си, той ѝ удари дъ едножъ съ прѣчката, която държалъ въ рѣцѣтъ си и побѣгнажъ. Слѣдъ това Марийка се върнажла, та прѣвезла и количката, но на самия брѣгъ, тя се спънажла и паднажла на очитѣ си.

— Генчо, Генчо, подай ми рѣчка, помогними да станж, — завикала тя. А Генчо вмѣсто да ѝ даде помощъ, захванжъ да ѝ се смѣе отдалече.

По едно врѣме тя станжла, поотърсила се и пакъ трѣгнажли да вървѣжтъ. Кога стигнажли до вуйчови си, излѣзълъ да ги посрѣщне съ радостъ малкия Димитърчо. Марийка го прѣгърнажла и помилвала, а послѣ извадила и му дала двѣ ябълки.